

Úvodníček

Na horách začíná sněžit (Sněžka dnes hlásí 10 cm) a před námi je poslední výlet ven. Doufám že to nebude do sněhu, ale to uvidíme až příští víkend. Takže si rozhodně nezapomeňte „teplé prádlo“.

Celkem úspěšně se nám podařilo rozjet KDH (klub deskových her) při základní škole Bělohorská, za což je nutno poděkovat především Kokešovi, který tomu

v bodování. Dost otrěsný pohled, že ?

Kosa

Pramen draví

Takže: sešlo se nás málo, ale i tak jsme vyjeli na výlet do okolí Přibyslavi, přesněji do Havlíčkova Brodu, kde na nás na nádraží číhal Kosa a jakýsi postarší pán, který chtěl pomoci s krádeží nákupních tašek. Co bychom pro starce neudělali, pomohli jsme mu. Stejně po chvíli zjistil, že směrem, kterým chtěl lup

věnoval dost času. Že by to byl nový zdroj dětí do oddílu ? Jak jsem psal minule, děti stále potřebujeme. Stačí se podívat na konec tohoto Týpka, kolik je dětí

odvézt, již tento den žádný další vlak nepojede. V předtuše dalších dobrých skutků jsme prchli z nádraží do Termesiv a poté do vyprahlého lesa, který jen čekal na

to, až si rozděláme oheň, aby mohl chytnout. Dobrých skutků ale již tento den bylo vykonáno dost, takže měl les smůlu a my byli bez ohně.

V sobotu ráno jsme zcela nečekaně vstali a vydali se dále směrem do Přibyslavi, kde má Kosa své venkovské sídlo a rodiče. Cestou jsme zažívali různá veselá dobrodružství, jako třeba čekání na vlak pod železničním mostem a čekání na vlak na silničním mostě (který vedl přes železnici, samozřejmě). V prvním případě jsme se dočkali hned, bohužel nad námi prohučela jen samotná lokomotiva, ale aspoň něco. Ve druhém případě jsme čekali asi tři čtvrtě hodiny a stále nic. Tak jsme to vzdali. Jo, a teď jsem si vzpomněl, že v Pohledu, který je umístěn mezi těmito dvěma mosty, jsme byli pozváni jakousi

ještě vložit do úst něco ze sousední cukrárny. Kdo si nedal mandarínkovou zmrzlinu, ten si dobře pochutnal, kdo si ji dal, tak alespoň zjistil, zač je toho chemie. U Kosy jsme zanechali opravenou kameru, protože neměla kazetu, na kterou by se nahrávalo. Vyrazili jsme se podívat na starou trať z Přibyslavi do Nového Města. Aspoň myslím, že tam vede. Zrovna totiž bylo kulaté výročí této zrušené trati, což nám poskytlo možnost svázat se historickým vláčkem, který spočíval v rozrachocených vagónech, zuřivé lokomotivě, skřípotu a závratné rychlosti jízdy. No, pěkné to bylo. V cílové stanici na nás čekaly historické vozy. Obzvlášť vypečená byla drezína v podobě auta s gazím motorem, parní akumulátorová lokomotiva a mnoho dalšího. A protože jsme ještě chtěli

stihnout rozhled do kraje z nedaleké rozhledny, prchli jsme z nádraží na kopec s rozhlednou. Cesta k rozhledně byla jasně a srozumitelně označena značkami, akorát cest bylo mnoho. Na jednom rozcestí bylo dokonce asi 6 možností, kudy jít. Nicméně vylezli jsme nakonec na kopec úspěšně a na zdarmarozhlednu také. Z rozhledny jsme viděli, že už se stmívá

paní na prohlídku vykradeného kostela. Velmi poučné. A pak už jsme byli u Kosy. Především nás zaujala zahrada se slepicemi, se kterými si Marcel s Ikarusem hned rozuměli a nedělalo jim problém si s nimi popovídat jejich vlastní řečí. Taky jsme ožrali ostružiny a kdovíco ještě, vložili do úst koláč a při té příležitosti vložili do úst také čaj. A aby toho nebylo málo, šli jsme

a je čas najít místo nočního spočinutí. Nakonec jsme se usídlili v bažince u potůčku.

A v neděli už to šlo, jako obvykle, rychle. Vyrazili jsme na starou trať, protože jsme si chtěli prohlédnout viadukt nové trati, který starou trať přemostoval. Když jsme prolezli potočným tunýlkem, objevili jsme se na celkem pěkné louce. Že by tu

byl tábor? Uvidíme. Demokraticky jsme vylosovali hlídače věcí a zbytek se šel podívat na viadukt. Hezký, ale už není čas, takže honem zpět a na vlak do Prahy. Na nádraží jsme pojedli, počteli, nasedli a odjeli do Prahy.

Pribiňák

Praskolesy a okolí

aneb Chtěli jste lívanec a vyšel vám Plešivec.

Sotva jsem si vybalil z prvního výletu a už je tu druhý. Kat aby to spral! Naházím tedy všechno zpátky do USky a brodvaku a honem ke klubovně.

Maso ještě nestihlo ani rozmrznout.

Paráda, to to zase začíná.

Ještě že jsou všichni

ostatní tak optimističtí.

Co se na mě šklebíš?!

Po krátké poradě byla vybrána optimální trasa dosažení Smíchovského nádraží. Autobus byl nacpaný a ještě k tomu žravý. Odnesl to našťestí jenom kus kongu, který pohltily dveře. Ujelo nám metro. Nevadí, času dost. Jak se má člověk navigovat při přestupu na Můstku? Doleva nebo doprava? A to ještě nevíte o ukrytých komfortních vozech. Ujelo nám metro. Kdo to organizuje? Zbytečná otázka. Na nádraží čekal bezdomovec Ikarus, kterého doplnili ještě další příchozí. Informační box nefunguje. Kasa zatím ano. Nalodili jsme se do vlaku a ten se po chvíli rozjel. Kokeš zklamal – neměl ani pravé mistrovské dílo,

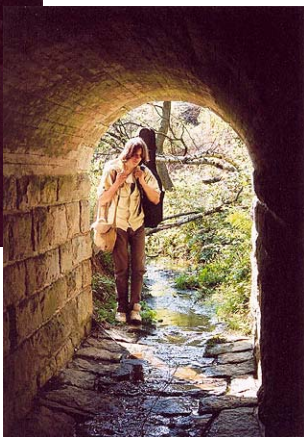
ani pytel na láhvi. Zato Ikarus byl záhy v ráži. Blížili jsme se k cíli, když tu vyvstal problém. Jak poznáme, kde se má vystoupit? Vymysleli jsme taktický plán, spočívající v číhání na správnou stanici přibližně pět minut předem. Bužu se potutelně usmíval. Až když jsme chtěli začít číhat, přiznal se, že to tady zná a tudíž také ví přesné pořadí stanic. Ha ha ha. Vystoupili jsme.

Kudy z nádraží? To je pětiminutový problém. Tu se objevil Kosa, zkontroloval, zda jdeme správným směrem, naložil Kokeše a zmizel. Vyrazili jsme přes pole louky. Po půlhodině se Kosa s Kokešem opět objevili. Zmizel Pídlar a Hakis. V útulném lese probíhala konzumace večeří a zároveň mobilní komunikace se ztracenci. Kokeš se dočkal svých špekáčků. Maso už skoro rozmrzlo, je čas

ho naložit. Zmizel Kosa a Ikarus. Jíme dál. Objevili se Kosa, Ikarus, Pídlar a Hakis. V ceně spaní je i masáž přírodními plody dubu. Kňouří nepříšli.

Kdo hodil ten žalud? Hakis! No počkej! Čím víc lidí se probouzí, tím víc předmětů létá vzduchem. Kupodivu i létající talíře, boty a

spacáky. Po lese létá divý muž v ponožkách. Z aut projíždějících po blízké silniče zirájí zvědaví místní. Když jsme vstali, prohlédli jsme si mohyly inzerované v mapě. To teda bylo...když to srovnám s tím výletem na Kokořín...radši jsme vypadli. Po vysilujícím pochodu se objevila vesnice a v ní náčelníkův vůz. Tady si uděláme ohníček? Ještě ne.

Bzzzzzzzz.....hénhénhén...brrrrrrruááá ááá...rudlirudlirudlirudli. Konala se tam relí. Vlastně rallye, abych byl přesný. Proto jsme se uschovali do občerstvovny, ve které vyhrával Minstrel, slavný to jukebox. Někteří neodolali a vrhli do něj své útroby. Teda vrhli do jeho útroh své úspory. A zahrál, kujón jeden! Další cesta nás vedla kolem durmanu (alespoň tak to identifikoval Bužu) a pak svahem vzhůru až k chaloupce. Ta stála na parádní (podotýkám, že volně přístupné) zahradě s ohništěm, sadem, dřevem, vozečkem a bez majitele. Tak co nám zbývalo, museli jsme si udělat oběd a zajezdit si na vozíčku. Dorazil dokonce i majitel se svým věrným psíkem. Naše počínání schválil a pustil se do práce na chajdě. Dojedly jsme, poděkovali a vyrazili na Plešivec. Ikarus citoval pět let staré výroky, které se sem ale nehodí. Hergot, to je ale krpál. Na první rovince se odpočívalo. Nebudem se přeci hnát jak chrti. Kdo hodil tu šišku?! Hakis! A už to lítalo. Po urputné bitce nás poučili hasiči, že nemáme zapalovat les. Škoda, zrovna jsme to chtěli udělat. Na vrchol Plešivce to bylo ještě táááákhle daleko, ale ten výhled, ten byl! Dokonce i Čertova kazatelna a vrcholový zápisníček. To jsme se tenkrát nasmáli! A ještě něco pro romantiky – Slunce spadlo za kopec. Takže už nebylo na co koukat a spustili jsme se prudkým svahem do vsi. Název si jako obvykle nepamatuju, zato vás však můžu informovat, že probíhala svatováclavská tancovačka, kde hrála kapela Rytmik. To jsme samosebou neměli zapotřebí vidět a už vůbec ne slyšet, a proto proběhl krátký alternativní program – stínové divadlo na zdi. Mezitím byla nabrána voda s železným ocasem, tudíž jsme měli vše potřebné a vydali jsme se lesu vstříc. Tentokrát se nikdo neztratil, začalo se teda vařit ve stylu: „Chtěli jste lívanec a vyšel vám zmuchlanec“, „Aú, to pálí“ a „Rodina už je hladý nevrlá“. Zvláště

Kamzíci si na svém zmuchlanci výborně pochutnali. Ještě něco těch kytar, Ikarus přidal k dobru své zážitky s leštěním chladáku a dobrou noc.

Kdo hodil tu šišku?! Hakis! No počkej! A už to lítalo! Nakonec jsme se i přes výskyt identifikovatelných létajících předmětů nasnídali, zabalili a chtěli vyrazit. Ale kudy? To je otázka pro Hudlu. Chvilí jsme sice manévrovali všemi směry, ale chybami se přeci člověk učí, ne? Nakonec to bylo správně a tato stezka nás vedla lesem až do Jinců. Hodte si talířem a žabkou. Hrozba deště nás zahнала k nádražní budově, odtud některé do cukrárny, jiné do okolí vydělávat sběrem. Vlaky měly výluku, jelo se autobusem až do Zdic a tady už jsme chytili rychlík na Prahu. Jakousi nešťastnou náhodou se však stejným vlakem rozhodlo jet ohromné množství vidláků (byli vyzbrojeni vidlemi, meči a palicemi), takže jsme většinu jízdy strávili v útulném okolí zamčeného záchoda. To to pěkně končí.

Kdo to hodil?! Marcel!

Z Kanadskeho o Srubu

Když vyjdu ven z domu, tedy ze srubu, jdu dal a dal, přes jezera, reky a hory přijdu nakonec k takové velké louzi. Nakonec, kdyby tam ta louze nebyla tak by sem třeba někdy došel na nějakou tu schůzku nebo vylet. No jak jste asi uhodli je to Louze Atlantická neboli Atlantický ocean. Je teple, vlhke počasí a vítr se nad oceanem toci a toci a tvory se boure, boure tropické a dokonce hurikani nebo uragani ci orkani. Tyto tři názvy jsou podle meho slovníku stejně a dají se upřesnit jako 12 stupen Beaufortovo stupnice. Když se nějaký ten tocivý vítr vyvine a překroci nějaké dane hodnoty tak se stane tropickou bouří a dostane jméno. Jména se dávají dle abecedi, například Arthur, Bertha, Cristobal. Ale tyhle prapodivné jména jsem

Jak získávají nové členy

Historia Magistra Vitae

Jednoho dne, jednoho roku (konkrétně 1979) stalo se, že jsme jeli na tábor k Jemčině...

Nebyl to jen tak normální tábor a nebyli tam jen tak normální Kočovníci, byla tam totiž i 45. skupina Pionýrů (pro informaci my jsme 49.) no a tady je i jedna příhoda.

Jednoho dne, když už se tábor chýlil ke konci, se na jídelníčku objevil buřtguláš. Po halasném zvolání „Oběd!“ jsem se i já připojila do fronty. Do ešusu mi bylo nakydnuo něco, co vypadalo jako voda s kusy bramborů a buřtů, a po chuťové stránce by byla i voda chutnější. Všichni malomyslně míchali bagrem a zlí vedoucí nás pod pohružkou přídatku nutili „jídlo“ sníst.

Asi ve tři hodiny odpoledne se latríny začaly sice pomalu, ale jistě, plnit. Postiženým jsem se zlomyslně vysmívala a pochechtávala. Avšak o 2 hodiny později začal i můj strašný závod s časem a vnitřnostmi. Nakonec jsem vyčerpaná ve stanu usnula. Druhý den mi Monika s Naďou navrhly, abychom společně vstoupili do oddílu Kočovníci. A tak jsem zaspala svůj vstup do oddílu.

Krátce po začátku školního roku jsme se my tři vydali jednat o tom s naší bývalou skupinovou vedoucí. Vychrlila na nás svou bohatou slovní zásobu, takže jsme se asi hodinu nedostaly ke slovu. Dozvěděly jsme se, že jsme neschopné, sobecké a padlé živly. Povolení jsme po stručném zopakování práv pionýrů přece dostali. Tím byly veškeré styky se 45. skupinou Pionýra přerušeny a my se s chutí oddaly nové práci v novém oddílu.

A tak začátkem školního roku LP 1979 Lenka, Monika a Naďa staly členy oddílu Kočovníci.

si jen tak nevymyslel jsou z jedné z šesti sad jmen který se stridají. Nevim jestli jste sliseli o Hurricanech Isabelle nebo Juan ktere ted uderili do Kanady a uz se tvori dalsi hurikan Kate. Tak se ptate proc tolik Hurikanu utoci na Kanadu? Nejsou vytvoreni v tajnych americkych laboratorich a vyslani na sever? Pokud vym tak ne, skratka na vychod a zapad od Kanady jsou oceany ktere vytvari hurikani. Vzhledem k tomu ze Kanada je tak priserne ohromna je

scela pravdepodobne ze do ni uderi hurikan. Rict ze v Kandade radi hurikan je jako kdyby nekdo rekl ze v Evrope je krupobiti. Kdyby se vzala mala cast Kanady velka jako Ceska Republika tak by treba do ni nykdy netrefil hurikan. Proste ryci v Kanade hori lesi, nevidel jsi je?, nedava smysl. To by bylo jako v Italie bouchla sopka vydeli jste to? Tak z dnesniho clanku vplyva ze Kanada je tak obrovska ze ani ja její dlouhodobí navstevnik si to poradne nedokazu predstavit. Jinak uz jsou tu prvni priznaky zimy, rano je zima a nechce se nam z postel ale jistejsi znameni je ze zacina hokejova sezona, brousi se brusle, shromazduje se vyzbroj a v nasem mestecu 120,000 lidi, vyrazime na jedno z deseti kluzist a hrajeme hokej. Omlouvam se za nedostatek hacku a carek a tesim se na pristi povidani.

Hzebik

Bleška

Pár slov pro odborníky

Jistě jste si všimli, že na klubovně na nástěnce přibýlo něco málo papírů, konkrétně tři (slovy 3). Všechny se týkají odborek. Abyste nebyli zmateni, dovolím si vám je trošku objasnit. Tedy:

Papír první: Pravidla Odborek – na tomto papíru se dočtete vše týkající se odborek, jejich plnění atd. Je vhodné až nutné, abyste jej prozkoumali, a to obzvláště ti, kteří jste jej nečetli loni (změny od loni nejsou příliš velké, ale jsou). Pokud přijdete na něco (ohledně odborek), co byste chtěli vědět a nenajdete to na tomto papíru, klidně mi to ohlašte a já se pokusím situaci napravit.

Papír druhý: Tabulka Chci si na výletě splnit odborku. Tento papír by měl zajistit přítomnost materiálu k odborce, kterou jste si vybrali, na výletě. Tedy pokud budete chtít dělat topografa, napíšete se na papír, já si to přečtu a vezmu s sebou na výlet buzolu. Pokud se nenapíšete, je dost pravděpodobné, že na výletě buzola nebude a vy přijdete o šanci udělat si topografa.

Možná to na vás udělalo dojem, že veškeré úsilí leží na vás, a pokud si neřeknete, případně se nenapíšete, tak žádnou odborku neuděláte. Nenechte se mýlit, vidím to tak, že od října bude každý výlet ve znamení jedné odborky a budete se o ni na tom výletě pokoušet všichni (i ti, kteří už jí mají, aby jim mohla být odebrána). Takže si nezapomínejte na výlety nosit pomůcky, budou se vám hodit.

Papír třetí: Evidence odborek. Na tomto papíře si každý založíte (pokud jste tak již neučinili) svůj řádek a budete si do něj zapisovat své odborkové úspěchy. Jak si založit řádek? Jednoduše – Napíšete si své jméno do sloupečku jméno a celý přílehlý řádek vám bude v tu chvíli patřit. Současně se jménem si vyplníte první

kolonku (doteď získané odborky). Do této kolonky si zapíšete všechny odborky, které už máte z minulých let. Do dalších okének si budete postupně vpisovat letos získané odborky i s datem ulovení. Podle tohoto papíru vám budou bodovatelé udělovat bodíky za odborky. Proto se nelekejte, když budou některá vaše vyplněná odborková okénka barevně označená (bodovatelé si tak budou označovat odborky, za které už vám udělili body). Tato tabulka je nejhlavnější evidence vašich odborek, a proto si svůj řádek pečlivě vyplňujte, protože odborky, které nebudou zapsané tam, jakoby jste neměli!!!!

Morče

KKMD

aneb Kočovnický klub mladého diváka

Bednička B je stále na klubovně, takže je škoda ji nevyužít. Zajímalo by mě, jestli máte radši výstavy, divadla, kina nebo něco jiného (případně co). Takže anketa: Napíšte mi do bedničky, co z výběru máte nejraději, případně co vás vůbec nezajímá.

Pro tento měsíc mám v plánu **Muzeum hraček**, což je natolik atraktivní, že jistě půjdete všichni. Nalézá se u Pražského hradu, takže je to blízoučko, a stojí to pro děti, studenty a seniory 30 Kč (ale snad by mohla být i sleva pro skupiny, takže teoreticky 20 Kč). Půjdeme tam pravděpodobně některý den, který ještě sice nevím, ale až budu vědět, vyvším to na nástěnku i se srazem.

Morče

Fotokutil

O zálučnosti vozejků a jiných dopravních prostředků nejisté spolehlivosti se přesvědčily už Rychlé šípy, neboť je známo, že „sevce ve snu viděti, nechati

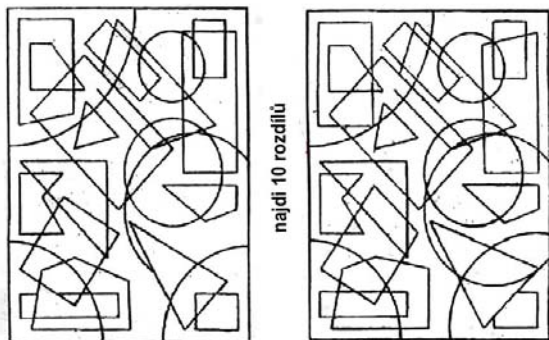
vozečky na pokoji“. Kdybyste si však mysleli, že tato chabá komiksová poučka platí na zvědavé Kočovníky, byli byste vedle jak ta jedle a možná ještě dál. A tak

neměl, tudíž jsme vymysleli náhradu jízdy – střídali jsme se ve foukání, simulujíc tak prudký vítr, přítomný při rychlé jízdě. Těto zábavě ukončil přítrž až hlídač kolejíště, který nás častoval mnoha kletbami a také jedním kamenem. Nezasáhl však nikoho z nás, nýbrž jakousi páku na jednom z vozíků. Jak se později ukázalo, byla to pravděpodobně brzda, protože jinak si následný pohyb vozečků nedovedu vysvětlit. Kolejová transportovadla nás unášela nekontrolovatelnou rychlostí kamsi do neznáma skrz změť výhybek a záhybek. Po přejetí poslední se před námi rozprostřela rovná trať od nevidim do nevidim. Sotva vozeček zpomalil, objevil

se na obzoru za námi vlak. Jelikož dosti nevybíravým způsobem troubil, usoudili jsme, že nás chce asi předjet a nesnažili jsme se zrychlovat, aby měl předjíždění snazší. To jsme ovšem netušili, jací jsou vlakvedoucí hulváti. Místo aby nás v klidu předjel, k čemuž měl ideální podmínky, jel neustále za námi a v jednom kuse troubil. Museli jsme vozík tlačit až do Prahy! Jako trest za takové chování jsme náš dopravní prostředek nechali na 3.nástupišti.

V praxi jsme si tedy ověřili, že ševce ve snu viděti není žádný med.

UFOtopisatel

by se na jednom výletě poblíže řeky Sázavy mohla klidně stát následující příhoda.

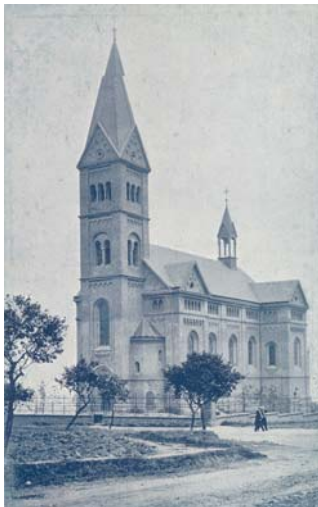
Bez potíží jsme kráčeli malebnou krajinou, netušíce prazádné zrady. Náhle však kdosi zvolal: „Jéé, vozečkkýyy!“ a nastal všeobecný úprk směrem ke zmíněným jezdítkům. Ty se vyskytovaly na zarostlém kusu železniční trati a očividně se k nim nikdo nehlásil. Až do té doby, než jsme přišli my. Okupování stojících vozíků nás ale záhy přestalo bavit a začali jsme vymýšlet, jak je uvést do pohybu. Plán roztlačit je ztroskotal na naší lenosti. Rovněž tak nápad rozjet je pomocí tahu. K takovým sportovním výkonům se nikdo

Zpráva z tisku: Zatím neznámí pachatelé způsobili v neděli nevidaný kolaps na našich železnicích. Pomocí kolejového vozíku vytvořili vlakovou zácpu na hlavní trati do Prahy. Kolona vlaků dlouhá pět kilometrů byla nucena se pohybovat pouze tříkilometrovou rychlostí, neboť pachatelé nebyli ochotni trať vyklidit. Díky této záškodnické akci nabraly vlaky několikaměsíční zpoždění, které se však pravděpodobně mezi dalšími záludnostmi Českých drah lehce ztratí.

Poznej Prahu 6

V minulém čísle byla fotografie, o které jsem se domníval, že bude jednoduchá, ale opak se ukázal pravdou. Pravdu měli ti z vás, kteří psali, že se jedná o Divokou Šárku směrem od Džbánů. Doufám, že dnes to opravdu nebude žádný problém.

Kosa

Luštěnky

Nejprve bych se chtěla omluvit všem, kterým způsobil problém 7. řádek křížovky v minulém Týpku. Měla tam být samozřejmě 4 okénka, ne tři. Jinak vězte, že řešením tajenky bylo **v bazénu**. Dnes to tedy bude bez křížovky, ale přísloví si neodpustím:

1. U závodů na zpracování obilí, řízených mytologickými bytostmi je poměrně nízká produktivita práce vyvážená naprostou spolehlivostí.

2. Na místě, nacházejícím se v bezprostřední blízkosti zařízení sloužícího k instalaci světelného zdroje, dopadá minimální počet paprsků ze zdroje se šířících.

(Řešení: 1. Boží mlýny melou pomalu, ale jistě. 2. Pod svícnem je tma)

Bodování - se soutěží uvnitř

A je tu další rok, skoro prázdná plachta

a všichni máte skoro stejné šance, protože jste skoro na úplně a absolutní nule! Jako vždy se soutěží o hodnotné ceny pro první tři místa, takže se snažte. A vůbec!

A heslo dne: Jelikož je nový školní rok, je tu i nová SOUTĚŽ. (Jak na skoro nový rok, tak ne po celý krok) A to tato: do bedničky B **vhodte své tipy na první tři místa** v tomto bodování, a **kdo se strefí nejlépe, bude odměněn**. A jestli chcete zvýšit své šance, tipněte si i počet bodů – kdo se trefí u všech tří, dostane speciální bonus. Soutěž bude vyhodnocena až budou výsledky bodování, tj. na Ohni.

Tak a na závěr zdar všem bodovníkům za vítězství, zavažte si bo d/t y a vzhůru do bo t/d!

Bod a Bodek –králíci z bodlouku

DRUŽINY

1	Tygři	15
2	Orlíci	13
3	Delfíni	10
4	Kamzíci	8
5	Beatrix	2

JEDNOTLIVCI

1	Ikarus	(OR)	40
2	Helmut	(TY)	39
4	Babča	(OR)	30
5	Jana	(DE)	26
6	Jakub	(OR)	22
7	Eidam	(KA)	17
8	Cvalda	(KA)	15
9	Jake	(KA)	10
10	Beatrix	(BX)	8
11	Berenika	(OR)	5
12	Mikrob	(DE)	4

